

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 628

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 5 decembrie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
214.		1.170.	
— Lege privind ratificarea Acordului de cooperare economică și tehnică dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Maroc, semnat la București la 11 octombrie 1999.....	2	— Hotărâre privind strategia de privatizare a Societății Comerciale „Sidermet” — S.A. Călan, inclusă în componenta „Privatizarea a 50 de societăți comerciale cu capital majoritar de stat, grupate în pachete”, din cadrul PSAL (Programul pentru Ajustarea Sectorului Privat).....	5-6
Acord de cooperare economică și tehnică între Guvernul României și Guvernul Regatului Maroc.....	2-3	1.171.	
478.		— Hotărâre privind înființarea Biroului Comercial propriu al Ministerului Industriei și Comerțului în orașul Port Said din Republica Arabă Egipt.....	6
— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Acordului de cooperare economică și tehnică dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Maroc, semnat la București la 11 octombrie 1999.....	4	1.173.	
HOTĂRÂRI ALE SENATULUI			
44.		— Hotărâre pentru modificarea art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 581/1997 privind stabilirea regimului unor formule tipizate din domeniul financiar și al timbrelor fiscale.....	7
— Hotărâre privind modificarea Hotărârii Senatului nr. 40/2000 referitoare la Raportul Comisiei de anchetă privind cercetarea condițiilor în care a fost privatizat ROMTELECOM și a consecințelor acestei privatizări în plan economic și al siguranței naționale, înființată prin Hotărârea Senatului nr. 21/1999.....	4	1.175.	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.169.		— Hotărâre privind unele măsuri referitoare la funcționarea Biroului consilierului economic din cadrul misiunilor diplomatice ale României din străinătate.....	7
— Hotărâre pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 252/1996 privind regimul diferențelor de curs valutar aferente capitalului social în devize și alte operațiuni aplicabile începând cu bilanțul contabil cu termen de depunere până la 15 aprilie 1996.....	5	1.176.	
		— Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 469/1999 pentru constituirea Comisiei de privatizare a Băncii Comerciale Române — S.A.....	8
		1.194.	
		— Hotărâre privind unele măsuri în legătură cu asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de auto-vehicule.....	8-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind ratificarea Acordului de cooperare economică și tehnică dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Maroc, semnat la București la 11 octombrie 1999****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul de cooperare economică și tehnică dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Maroc, semnat la București la 11 octombrie 1999.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 11 septembrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 23 octombrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE LUPU

București, 28 noiembrie 2000.
Nr. 214.

A C O R D**de cooperare economică și tehnică între Guvernul României și Guvernul Regatului Maroc**

Guvernul României și Guvernul Regatului Maroc, denumite în continuare *părți*,
animate de dorința de a continua și de a dezvolta legăturile de prietenie existente între cele două țări,
având în vedere interesul comun de a promova dezvoltarea economică și tehnică pe baza respectului principiilor
egalității în drepturi și ale avantajului reciproc,
convinse că potențialul economic al celor două țări oferă largi posibilități pentru dezvoltarea și diversificarea
cooperării economice și tehnice,
au convenit următoarele:

ARTICOLUL I

Părțile, în conformitate cu legile și cu reglementările în vigoare din țările lor, vor lua măsurile necesare, menite să încurajeze și să promoveze dezvoltarea continuă și diversificată a cooperării economice și tehnice.

ARTICOLUL II

Părțile vor încuraja persoanele fizice și juridice, denumite în continuare *operatori economici*, în conformitate cu legile și cu reglementările în vigoare în fiecare dintre cele două țări, să intre în relații pentru a realiza operațiuni de cooperare economică și tehnică.

ARTICOLUL III

Părțile se angajează să studieze toate măsurile în vederea dezvoltării, creșterii și întăririi cooperării, în special prin:

- realizarea în comun de obiective cu caracter economic și tehnic între organisme, instituții și societăți publice și private din cele două țări;
- organizarea de întâlniri între responsabilii diferitelor sectoare, întreprinzători și operatori economici din cele două țări;

- constituirea de societăți mixte de producție și comercializare, de agenții comerciale, centre de service și asistență tehnică și de alte forme de acțiuni care vor fi convenite între organismele economice, societățile publice și private din cele două țări;
- transferul de tehnologii, know-how, documentații, publicații, informații tehnice, precum și schimbul de experiență în domeniul formării de personal, respectând reglementările internaționale în materie de proprietate intelectuală.

Aceste forme de cooperare nu sunt limitate, părțile putând să încheie, de asemenea, aranjamente specifice în domenii specifice de cooperare economică și tehnică.

ARTICOLUL IV

Condițiile de livrare a echipamentelor, de executare a lucrărilor și de prestare a serviciilor necesare în vederea realizării obiectivelor de cooperare economică și tehnică vor fi convenite și stabilite prin contracte sau convenții ce urmează să fie încheiate între organismele economice și

întreprinderile publice și private în cauză, conform legislației în vigoare din cele două țări.

ARTICOLUL V

Părțile vor putea, de comun acord, să caute finanțare și participări ale organismelor internaționale sau ale unor țări interesate pentru proiectele care decurg din prezentul acord.

ARTICOLUL VI

Cele două părți au convenit să instituie o comisie mixtă interguvernamentală de cooperare economică și tehnică, denumită în continuare *comisia mixtă*.

Atribuțiile acestei comisii mixte sunt:

— promovarea cooperării economice, comerciale, tehnice, științifice și culturale în cadrul ansamblului de acorduri încheiate între cele două țări;

— identificarea de noi posibilități în vederea dezvoltării acestei cooperări și analizarea oricărei probleme de interes reciproc;

— încurajarea relațiilor dintre organisme și societăți economice din cele două țări, mai ales prin schimb de informații și documentații;

— urmărirea aplicării acordurilor încheiate între cele două părți și analizarea problemelor care pot decurge din acestea.

ARTICOLUL VII

Comisia mixtă se va întruni la nivel ministerial. Fiecare dintre cele două delegații va fi condusă de ministrul afacerilor externe sau, în caz de imposibilitate, de un alt membru al Guvernului.

Cele două părți convin să înființeze un comitet de urmărire a recomandărilor comisiei mixte, care se va întruni între două sesiuni succesive pentru a analiza stadiul realizării recomandărilor adoptate în cadrul sesiunilor comisiei mixte și pentru a pregăti următoarea sesiune a acesteia.

ARTICOLUL VIII

Comisia mixtă, în conformitate cu acordul celor 2 președinți, se va întruni în sesiuni ordinare sau extraordinare.

În scopul îndeplinirii sarcinilor sale și în funcție de necesități comisia mixtă va putea crea organe temporare de lucru (subcomisii, grupe de lucru).

Sesiunile ordinare ale comisiei mixte vor avea loc o dată pe an, alternativ în România și Maroc.

Data sesiunii comisiei mixte și ordinea de zi vor fi stabilite de comun acord de președinții celor două părți în comisia mixtă.

În funcție de necesități și de comun acord, participarea la sesiunile comisiei mixte poate fi extinsă prin reprezentanții altor ministere și organisme din cele două țări, în funcție de ordinea de zi stabilită.

ARTICOLUL IX

În cadrul sesiunilor comisia mixtă, cu acordul celor două părți, adoptă recomandări și propuneri pentru soluționarea problemelor din domeniile cooperării economice și tehnice dintre cele două țări.

Aceste recomandări și propuneri vor face obiectul unui proces-verbal care va fi semnat de cei 2 președinți ai comisiei mixte.

Pentru Guvernul României,
Radu Berceanu,
ministru industriei și comerțului

În cazul în care este necesară adoptarea unor propuneri și recomandări între sesiunile ordinare ale comisiei mixte acestea vor fi adoptate după confirmarea lor, în scris, de către cei 2 președinți ai comisiei mixte.

ARTICOLUL X

Drepturile și obligațiile ce decurg din convențiile multilaterale la care cele două țări sunt parte nu vor fi afectate de dispozițiile prezentului acord.

ARTICOLUL XI

Părțile vor lua măsurile necesare destinate să asigure protecția mărcilor comerciale, a drepturilor de autor și a altor drepturi similare, conform legilor și reglementărilor în vigoare în fiecare dintre cele două țări, precum și acordurilor și convențiilor internaționale la care ele sunt parte.

ARTICOLUL XII

Dispozițiile prezentului acord nu vor limita drepturile fiecărei părți de a adopta și de a aplica măsurile necesare pentru a asigura protecția sănătății, vieții oamenilor, animalelor și plantelor, precum și a patrimoniului național, artistic, istoric și arheologic.

ARTICOLUL XIII

Prezentul acord este încheiat pentru o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii prin tacită reconducțiune pe perioade succesive de un an, dacă nici una dintre cele două părți nu notifică în scris intenția sa de a-l denunța, cu 6 luni înainte de expirarea sa. Această denunțare nu va afecta îndeplinirea obiectivelor în curs de execuție.

ARTICOLUL XIV

Orice litigiu care s-ar naște din interpretarea sau din aplicarea prezentului acord între cele două părți va fi examinat în cadrul Comisiei mixte de cooperare economică și tehnică.

ARTICOLUL XV

Prezentul acord va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care se constată îndeplinirea de către cele două părți a formalităților cerute pentru intrarea sa în vigoare, conform procedurilor aplicabile în fiecare dintre cele două țări.

Acordul poate fi modificat prin consimțământul scris al celor două părți. Modificările vor intra în vigoare conform dispozițiilor menționate mai sus.

ARTICOLUL XVI

La intrarea în vigoare a prezentului acord se abrogă Acordul de cooperare economică și tehnică, semnat la București la 28 iunie 1978, precum și Acordul pe termen lung de cooperare economică și tehnică dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Regatului Maroc, semnat la Rabat la 25 septembrie 1987.

Totuși dispozițiile acestor două acorduri vor continua să fie aplicate după abrogarea lor tuturor contractelor sau aranjamentelor încheiate pe baza acestor acorduri.

Încheiat la București la 11 octombrie 1999, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, arabă și franceză, cele trei texte având aceeași valabilitate. În caz de divergență de interpretare textul în limba franceză va prevala.

Pentru Guvernul Regatului Maroc,
Alami Tazi,
ministru comerțului, industriei și artizanatului

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind ratificarea
Acordului de cooperare economică și tehnică
dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Maroc,
semnat la București la 11 octombrie 1999

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Acordului de cooperare economică și tehnică dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Maroc, semnat la București la 11 octombrie 1999, și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 24 noiembrie 2000.
Nr. 478.

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE
privind modificarea Hotărârii Senatului nr. 40/2000 referitoare
la Raportul Comisiei de anchetă privind cercetarea condițiilor
în care a fost privatizat ROMTELECOM și a consecințelor
acestei privatizări în plan economic și al siguranței naționale,
înființată prin Hotărârea Senatului nr. 21/1999

Senatul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 40/2000 referitoare la Raportul Comisiei de anchetă privind cercetarea condițiilor în care a fost privatizat ROMTELECOM și a consecințelor acestei privatizări în plan economic și al siguranței naționale, înființată prin Hotărârea Senatului nr. 21/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 6 noiembrie 2000, se modifică astfel:

— **Alineatul 2 al articolului 9 va avea următorul cuprins:**

„Concluziile acestor anchete, măsurile adoptate și soluțiile de rezolvare a problemelor ridicate vor fi prezentate Senatului în termen de 60 de zile de la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 30 noiembrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

București, 30 noiembrie 2000.
Nr. 44.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 252/1996 privind regimul diferențelor de curs valutar aferente capitalului social în devize și alte operațiuni aplicabile începând cu bilanțul contabil cu termen de depunere până la 15 aprilie 1996

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — După alineatul 3 al articolului 1 din Hotărârea Guvernului nr. 252/1996 privind regimul diferențelor de curs valutar aferente capitalului social în devize și alte operațiuni aplicabile începând cu bilanțul contabil cu termen de depunere până la 15 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 11 aprilie 1996, cu modificările ulterioare, se introduce alineatul 4 cu următorul cuprins:

„Începând cu data de 15 decembrie 2000, prevederile alin. 1 se aplică în mod corespunzător și diferențelor de curs valutar aferente primelor de emisiune plătite în valută al căror echivalent în lei este evidențiat în contul «Prime de emisiune sau de aport», analitic distinct, sau care a fost utilizat pentru majorarea capitalului social.»

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 28 noiembrie 2000.
Nr. 1.169.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind strategia de privatizare a Societății Comerciale „Sidermet” — S.A. Călan, inclusă în componenta „Privatizarea a 50 de societăți comerciale cu capital majoritar de stat, grupate în pachete”, din cadrul PSAL (Programul pentru Ajustarea Sectorului Privat)

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 4¹ alin. (2) lit. b) și c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se mandatează Fondul Proprietății de Stat să implementeze strategia de privatizare a Societății Comerciale „Sidermet” — S.A. Călan, respectiv vânzarea pachetului majoritar de acțiuni deținut în proporție de 98,18% din capitalul social, către un investitor strategic/consorțiu de investitori, prin metoda de negociere.

Art. 2. — Se aprobă eșalonarea la plată a obligațiilor bugetare restante și scutirea de la plata penalităților și/sau a majorărilor de întârziere aferente acestora, în quantumurile existente la data emiterii certificatelor de obligații bugetare de către creditorii bugetari, conform legii, pentru

Societatea Comercială „Sidermet” — S.A. Călan, în vederea sporirii atractivității societății comerciale la privatizare.

Art. 3. — Se mandatează Fondul Proprietății de Stat să contracteze pe bază de licitație serviciile unui expert de mediu pentru elaborarea Bilanțurilor de mediu de nivel I și II și a Studiului de evaluare a riscului la Societatea Comercială „Sidermet” — S.A. Călan care se va finanța din bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului Proprietății de Stat pentru anul 2000, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Ministerul Industriei și Comerțului va iniția, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei hotărâri, un act normativ de amendare a legislației privind reglementarea utilizării ca materie primă a fierului vechi rezultat din dezafectarea/dezmembrarea unor active din Societatea Comercială „Sidermet“ — S.A. Călan.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Președintele Agenției Naționale
pentru Dezvoltare Regională,
Mihai David
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Ministrul muncii și protecției sociale,
Liviu Lucian Albu
Ministru de stat,
ministrul sănătății,
Hajdú Gábor
p. Președintele Consiliului de administrație
al Fondului Proprietății de Stat,
Victor Erős

București, 28 noiembrie 2000.
Nr. 1.170.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înființarea Biroului Comercial propriu al Ministerului Industriei și Comerțului în orașul Port Said din Republica Arabă Egipt

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înființarea, începând cu data de 1 decembrie 2000, a Biroului Comercial propriu al Ministerului Industriei și Comerțului la Port Said — Republica Arabă Egipt, care va funcționa sub îndrumarea Ambasadei României de la Cairo.

Art. 2. — Bunurile materiale necesare dotării Biroului Comercial de la Port Said vor fi asigurate din patrimoniul

existent al Ministerului Industriei și Comerțului.

Art. 3. — Cheltuielile de întreținere și funcționare până la 31 decembrie 2000, aferente Biroului Comercial de la Port Said, se suportă din bugetul actual al Ministerului Industriei și Comerțului, iar începând cu anul 2001, acestea vor fi prevăzute anual în bugetul acestui minister.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
p. Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,
Eugen Dijmărescu,
secretar de stat
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 28 noiembrie 2000.
Nr. 1.171.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 581/1997 privind stabilirea regimului unor formulare tipizate din domeniul financiar și al timbrelor fiscale

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Articolul 4 din Hotărârea Guvernului nr. 581/1997 privind stabilirea regimului unor formulare tipizate din domeniul financiar și al timbrelor fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 7 octombrie 1997, astfel cum a fost modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 407/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 23 iulie 1998, se modifică după cum urmează:

„Art. 4. — Prezenta hotărâre se aplică pe o perioadă de 6 ani, cu începere de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.“

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 581/1997 privind stabilirea regimului unor formulare tipizate din domeniul financiar și al timbrelor fiscale, cu modificările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 28 noiembrie 2000.
Nr. 1.173.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind unele măsuri referitoare la funcționarea Biroului consilierului economic din cadrul misiunilor diplomatice ale României din străinătate

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Începând cu data de 1 ianuarie 2001 Biroul consilierului economic din cadrul misiunilor diplomatice ale României din străinătate va funcționa în administrarea Ministerului Industriei și Comerțului.

Art. 2. — Începând cu anul 2001 cheltuielile aferente funcționării Biroului consilierului economic din cadrul misiu-

nilor diplomatice ale României în străinătate vor fi prevăzute anual în bugetul acestui minister.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă modificările corespunzătoare în bugetele Ministerului Industriei și Comerțului și Ministerului Afacerilor Externe pe anul 2001, conform protocolului încheiat între cele două ministere.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
p. Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,
Eugen Dijmărescu,
secretar de stat
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 28 noiembrie 2000.
Nr. 1.175.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 469/1999 pentru constituirea
Comisiei de privatizare a Băncii Comerciale Române — S.A.**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 6 din Legea nr. 83/1997 pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 469/1999 pentru constituirea Comisiei de privatizare a Băncii Comerciale Române — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 16 iunie 1999, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **Punctul 7 al articolului 1 va avea următorul cuprins:**

„7. Corneliu Mandrescu — reprezentant al Fondului Proprietății de Stat.“

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Președintele Agenției Naționale
pentru Dezvoltare Regională,
Mihai David
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș
Președintele Consiliului de administrație
al Fondului Proprietății de Stat,
Radu Sârbu
Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Emil Iota Ghizari

București, 28 noiembrie 2000.
Nr. 1.176.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind unele măsuri în legătură cu asigurarea obligatorie de răspundere civilă
pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 53 și 67 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Nivelul primelor de asigurare pentru anul 2001 este cel prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) În cazul persoanelor care dețin autovehicule înmatriculate sau supuse înmatriculării în România primele de asigurare se plătesc astfel:

a) la data eliberării autorizației provizorii de circulație;
b) la data înmatriculării autovehiculului în circulație, pentru autovehiculele care se înmatriculează/reînmatriculează în perioada 1 ianuarie — 31 decembrie 2001;

c) pentru autovehiculele care sunt deja înmatriculate la data de 31 decembrie 2000 primele se plătesc pentru întregul an 2001 sau fracționat, aferent perioadelor:

— 1 ianuarie — 31 decembrie 2001, până la data de 31 decembrie 2000;

— 1 ianuarie — 31 mai 2001, până la data de 31 decembrie 2000;

— 1 iunie — 31 decembrie 2001, până la data de 31 mai 2001.

(2) În cazul plății anticipate și integrale până la data de 31 decembrie 2000 a primelor de asigurare aferente perioadei 1 ianuarie — 31 decembrie 2001 toate categoriile de

asigurați beneficiază de o reducere cu 10% a primelor de asigurare.

(3) În cazul neachitării la scadență a primelor de asigurare prevăzute la art. 1 deținătorul autovehiculului este neasigurat până în momentul încheierii asigurării.

Art. 3. — Pentru autovehiculele care se înmatriculează temporar, respectiv cele ce urmează să fie scoase definitiv din țară, pentru cele la care s-a operat transferul dreptului de proprietate și sunt neînmatriculate pe numele noilor proprietari, precum și în cazul eliberării unei autorizații provizorii de circulație primele de asigurare se calculează lunar și reprezintă 1/12 din prima de asigurare anuală prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 4. — Pentru autovehiculele care se înmatriculează/reînmatriculează permanent în perioada 1 ianuarie — 31 decembrie 2001 prima de asigurare pentru fiecare lună sau fracțiune de lună cuprinsă între data începerii răspunderii asigurătorului și data de 31 decembrie 2001 reprezintă 1/12 din prima de asigurare anuală prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 5. — (1) Pentru autovehiculele aparținând agenților economici care desfășoară o activitate sezonieră în

agricultură sau construcții și care nu sunt utilizate timp de cel puțin 3 luni consecutive, primele de asigurare se calculează lunar și reprezintă 1/12 din prima de asigurare anuală prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Deținătorii de parcuri auto formate din cel puțin 20 de autovehicule înmatriculate pot negocia cu societățile comerciale de asigurare autorizate plata fracționată a primelor de asigurare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 6. — În cazul persoanelor care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate, dar neasigurate sau ale căror asigurări expiră în timpul în care se află pe teritoriul României, primele de asigurare aferente perioadei în care autovehiculul neasigurat se află în România se plătesc anticipat și integral, astfel:

a) în mod obligatoriu, la intrarea autovehiculului pe teritoriul României, la punctele de trecere a frontierei, în cazul persoanelor care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate, dar neasigurate;

b) cel mai târziu în ultima zi de valabilitate a documentelor de asigurare, la unitățile teritoriale ale asigurătorilor autorizați, în cazul persoanelor care se află pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate și ale căror asigurări expiră în perioada în care se află în România.

Art. 7. — Răspunderea asigurătorului începe:

a) după 48 de ore de la expirarea zilei în care s-a plătit asigurătorului prima de asigurare în numerar, respectiv s-a prezentat ordinul de plată vizat de banca la care asiguratul are deschis contul de disponibil și s-a eliberat documentul care atestă încheierea asigurării, pentru asiguratul care nu și-a îndeplinit obligațiile de plată a primei de asigurare prevăzute la art. 2 și 6, respectiv pentru asiguratul care nu a plătit la scadență prima de asigurare aferentă perioadei respective;

b) din momentul plății primei de asigurare în numerar, respectiv al prezentării ordinului de plată vizat de banca la care asiguratul are deschis contul de disponibil și al eliberării documentului de asigurare, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a asigurării, înscrisă în document, pentru asiguratul care își îndeplinește obligațiile de plată a primei de asigurare prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) și la art. 6 sau pentru asiguratul care a plătit la scadență prima de asigurare aferentă perioadei respective;

c) din momentul plății primei de asigurare în numerar, respectiv al prezentării ordinului de plată vizat de banca la care asiguratul are deschis contul de disponibil și al eliberării documentului de asigurare, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a asigurării, înscrisă în document, și de data eliberării autorizației provizorii de circulație sau a înmatriculării/reînmatriculării autovehiculului pe numele deținătorului, pentru asiguratul care își îndeplinește obligațiile de plată a primei de asigurare prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) și b).

Art. 8. — (1) Răspunderea asigurătorului încetează la ora 24,00 a ultimei zile de valabilitate înscrise în tichetul de asigurare pentru care s-a plătit prima de asigurare datorată sau, anterior acestei date, în momentul radierii autovehiculului.

(2) Dovada plății primelor de asigurare revine asiguratului, înscrisul constatator fiind chitanța, ordinul de plată sau alt document probator al plății.

(3) Nu este angajată răspunderea asigurătorului în cazul documentelor de asigurare sau de încasare falsificate ori care au fost sustrate din gestiunea acestuia.

Art. 9. — (1) Pentru autovehiculele care se radiază din circulație în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2001 prima de asigurare pentru fiecare lună sau fracțiune de lună cuprinsă între data începerii și data încetării răspunderii asigurătorului reprezintă 1/12 din prima de asigurare anuală.

(2) Diferența dintre prima de asigurare plătită și cea calculată conform alin. (1) se restituie asiguratului, la cererea scrisă a acestuia, însoțită de documentele doveditoare, și

numai în cazurile în care nu s-au plătit sau nu se datorează despăgubiri pentru evenimente produse în perioada de valabilitate a asigurării.

Art. 10. — (1) În unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubelor, asigurătorul acordă despăgubiri, inclusiv pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil, în următoarele limite:

a) de la 900.000 lei până la maximum 300.000.000 lei, indiferent de numărul persoanelor păgubite, în caz de avariere ori de distrugere a bunurilor, pentru pagube materiale directe și indirecte de peste 900.000 lei;

b) până la 80.000.000 lei pentru fiecare persoană, dar nu mai mult de 400.000.000 lei, indiferent de numărul persoanelor accidentate, în caz de vătămări corporale sau de deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial.

(2) Limitele despăgubirilor menționate mai sus se aplică în cazul daunelor, drept consecință a accidentelor de autovehicule survenite în anul 2001.

Art. 11. — (1) Dovada existenței asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, în cazul controalelor efectuate de ofițerii și subofițerii de poliție, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 136/1995, o constituie tichetul de asigurare emis de asigurătorii autorizați să practice această asigurare în România sau documentele internaționale de asigurare de răspundere civilă auto, eliberate de societăți de asigurare din străinătate, cu valabilitate pe teritoriul României și numai pentru perioada menționată în acestea.

(2) În vederea identificării de către organele abilitate a autovehiculelor pentru care a fost încheiată asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, asigurătorii vor elibera o vinieta de aceeași culoare cu tichetul de asigurare, care va fi aplicată pe parbrizul autovehiculului.

Art. 12. — Nivelul amenzilor stabilite la art. 63 și 64 din Legea nr. 136/1995 se actualizează după cum urmează:

a) refuzul societății comerciale autorizate de a încheia asigurarea obligatorie se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei;

b) încălcarea de către persoanele fizice și juridice a obligației de asigurare prevăzute la art. 48 și 56 din lege se sancționează cu amendă de la 1.000.000 lei la 2.000.000 lei.

Art. 13. — Pentru obținerea autorizației de a practica asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, în conformitate cu prevederile Legii nr. 136/1995, asigurătorii solicitanți trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să dispună de un capital social vărsat de cel puțin 22 miliarde lei;

b) să dispună de o rețea teritorială formată din cel puțin o unitate: sucursală, reprezentanță, agenție, punct de lucru etc., în fiecare județ și în municipiul București;

c) să dispună la fiecare sucursală sau reprezentanță de personal propriu specializat în activitatea de constatare și de lichidare a daunelor auto, respectiv ingineri, subingineri, tehnicieni cu pregătire profesională de profil;

d) să practice de cel puțin 2 ani asigurări facultative de autovehicule;

e) să dispună de rezerve de daune suficiente pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin activitatea de asigurare desfășurată în anii anteriori celui pentru care se solicită autorizația respectivă.

Art. 14. — (1) În cadrul activității desfășurate pentru contractarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, quantumul comisionului, precum și al altor facilități financiare oferite asiguraților, agenților de intermediere ori agenților de asigurare, persoane fizice sau juridice, nu va putea fi mai mare de 10% din volumul primelor efectiv

încasate pentru fiecare autovehicul, respectiv parc de autovehicule cuprins în asigurare.

(2) Nerespectarea dispozițiilor alineatului precedent se va sancționa cu retragerea autorizației de a practica asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pe o perioadă de 3 ani.

Art. 15. — Se aprobă Normele cu privire la aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 16. — Pe data de 31 decembrie 2000 se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.054/1999 privind unele măsuri în legătură cu asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 29 decembrie 1999.

Art. 17. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 29 noiembrie 2000.
Nr. 1.194.

ANEXA Nr. 1

Nivelul primelor de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule pentru anul 2001

I.*) În cazul persoanelor care dețin autovehicule înmatriculate în România:

— lei —

Felul autovehiculului	1 ianuarie — 31 decembrie		1 ianuarie — 31 mai		1 iunie — 31 decembrie	
	persoane fizice	persoane juridice	persoane fizice	persoane juridice	persoane fizice	persoane juridice
1. Autoturisme (inclusiv autoturisme de teren și automobile mixte a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3,5 t), autosanitare, autorulote, având capacitatea cilindrică:						
a) până la 1.200 cm ³	500.000	595.000	213.000	252.000	287.000	343.000
b) între 1.201—1.400 cm ³	572.000	740.000	239.000	311.000	333.000	429.000
c) între 1.401—1.600 cm ³	683.000	999.000	292.000	425.000	391.000	574.000
d) între 1.601—1.800 cm ³	742.000	1.082.000	317.000	460.000	425.000	622.000
e) între 1.801—2.000 cm ³	956.000	1.303.000	397.000	548.000	559.000	755.000
f) peste 2.000 cm ³	1.143.000	1.578.000	480.000	668.000	663.000	910.000
2. Autovehicule pentru transport de persoane (inclusiv autospecializate pentru transport de persoane):						
a) având cel puțin 10, dar nu mai mult de 17 locuri exclusiv pe scaune, inclusiv cel al conducătorului	1.515.000	1.795.000	635.000	748.000	880.000	1.047.000
b) având cel puțin 18 locuri pe scaune, inclusiv cel al conducătorului	1.957.000	3.254.000	818.000	1.360.000	1.139.000	1.894.000
c) tramvaie, troleibuze	0	2.608.000	0	1.086.000	0	1.522.000
3. Motocicluri cu sau fără ataș	399.000	652.000	170.000	268.000	229.000	384.000
4. Tractoare rutiere având puterea motorului:						
a) până la 45 CP inclusiv	336.000	336.000	139.000	139.000	197.000	197.000
b) peste 45 CP	1.628.000	1.628.000	685.000	685.000	943.000	943.000
5. Alte autovehicule decât cele menționate la pct. 1—4, a căror masă totală maximă autorizată este de:						
a) până la 2.300 kg	988.000	1.423.000	417.000	596.000	571.000	827.000
b) între 2.301—3.500 kg	1.554.000	1.957.000	652.000	818.000	902.000	1.139.000
c) între 3.501—7.500 kg	2.124.000	2.446.000	902.000	1.019.000	1.222.000	1.427.000
d) între 7.501—16.000 kg	2.608.000	3.254.000	1.086.000	1.360.000	1.522.000	1.894.000
e) peste 16.000 kg	3.254.000	4.232.000	1.360.000	1.771.000	1.894.000	2.461.000

*) a) Primele de asigurare se plătesc numai pentru autovehicule. Pentru remorci, semiremorci și atașe nu se plătesc prime de asigurare.

b) Primele de asigurare prevăzute mai sus se plătesc și pentru fiecare număr de circulație de probă.

c) Pentru persoanele cu deficiențe locomotorii, deținătoare de motocicluri și de autoturisme adaptate infirmității lor, inclusiv pentru cele primite de acestea în folosință, primele de asigurare se reduc cu 50%.

d) Primele de asigurare aferente perioadelor stabilite mai sus se încasează în cuantumul prevăzut fără a fi posibilă fracționarea acestuia, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 5 alin. (2).

e) Pentru toate autovehiculele care nu sunt menționate expres la pct. 1 se vor aplica tarifele prevăzute la pct. 5 (autoutilitare, autofurgoane, autocamioane, autospeciale).

- II. *) În cazul persoanelor care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate, dar neasigurate sau ale căror asigurări expiră în perioada în care se află pe teritoriul României:

— lei —

Felul autovehiculului	Prima de asigurare pentru fiecare lună sau fracțiune de lună, în perioada 1 ianuarie — 31 decembrie 2001, pentru fiecare autovehicul înmatriculat în străinătate
1. Autoturisme	1.345.000
2. Motocicluri	518.000
3. Alte autovehicule decât autoturisme și motocicluri	3.310.000

*) Primele de asigurare se plătesc numai pentru autovehicule. Pentru remorci, semiremorci și atașe nu se plătesc prime de asigurare.

ANEXA Nr. 2

N O R M E

cu privire la aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule

**CAPITOLUL I
Generalități**

1. — Asigurătorii autorizați de autoritatea competentă din domeniul supravegherii activității de asigurare și re-asigurare să practice asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube cauzate terților prin accidente de autovehicule acordă, în baza primelor de asigurare plătite, despăgubiri pentru prejudiciile de care asigurații acestora răspund, în baza legii, față de terțe persoane păgubite prin accidente de autovehicule, care au loc pe teritoriul României, precum și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil.

2. — Asigurătorii acordă despăgubiri:

(1) indiferent de locul în care a fost produs accidentul de autovehicul (pe drumuri publice, pe drumuri care nu sunt deschise circulației publice, în incinte și în oricare alte locuri) atât în timpul deplasării, cât și în timpul staționării autovehiculului asigurat;

(2) pentru pagubele produse de dispozitivele sau instalațiile montate pe autovehicule, dar numai atâta timp cât acestea sunt montate pe autovehicul, precum și pentru pagubele cauzate de remorci, semiremorci ori atașe, dar numai în timpul cât acestea sunt atașate unui autovehicul asigurat, inclusiv pentru pagubele produse din cauza desprinderii accidentale a acestora de autovehicule;

(3) dacă paguba a fost cauzată: din culpa conducătorului autovehiculului; prin fapta lucrului; prin intermediul altui lucru antrenat de deplasarea autovehiculului; prin scurgerea, risipirea ori căderea accidentală a substanțelor sau produselor transportate.

3. — (1) În situația în care producerea accidentului sau mărirea pagubei este imputabilă și culpei celui păgubit, cel chemat să răspundă va fi ținut numai pentru partea din paguba care este imputabilă. În astfel de situații întinderea răspunderii fiecărei persoane va fi cea rezultată din probele administrate.

(2) În cazul în care din acte nu rezultă contribuția causală a fiecărei persoane, aceasta se va stabili în cote egale, în raport cu numărul părților implicate în accident.

4. — Asigurătorii nu acordă despăgubiri pentru:

(1) cazurile în care deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat nu are răspundere civilă, dacă accidentul a fost produs:

- a) dintr-un caz de forță majoră;
- b) din culpa exclusivă a persoanei păgubite;
- c) din culpa exclusivă a unei terțe persoane;

(2) pagubele cauzate bunurilor aparținând persoanelor fizice sau persoanelor juridice asigurate, dacă au fost produse de un alt autovehicul aparținând aceleiași persoane

fizice sau juridice, condus de un prepus al aceleiași persoane juridice ori de o altă persoană pentru care răspunde persoana fizică sau persoana juridică asigurată;

(3) pagubele cauzate în cazul în care deținătorul autovehiculului nu face dovada valabilității asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube cauzate terților prin accidente de autovehicule, la data accidentului;

(4) pagubele situate sub limita minimă a despăgubirilor de asigurare prevăzute în hotărârea Guvernului în vigoare la data producerii accidentului, pentru avarierea ori distrugerea bunurilor în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei;

(5) partea din prejudiciu care depășește limitele maxime ale despăgubirilor de asigurare prevăzute în hotărârea Guvernului în vigoare la data producerii accidentului, produs în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei;

(6) amenzile de orice fel și cheltuielile penale la care ar fi obligat deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat răspunzător de producerea pagubei, precum și cheltuielile de executare a hotărârilor penale privind plata despăgubirilor;

(7) cheltuielile făcute în procesul penal de deținătorul sau conducătorul autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea pagubei, chiar dacă în cadrul procesului penal s-a soluționat și latura civilă;

(8) sumele pe care conducătorul autovehiculului, răspunzător de producerea pagubei, este obligat să le plătească deținătorului care i-a încredințat autovehiculul asigurat, pentru avarierea ori distrugerea acestui autovehicul;

(9) pagubele produse persoanelor sau bunurilor transportate, dacă între deținătorul autovehiculului care a cauzat accidentul sau conducătorul auto răspunzător și persoanele păgubite a existat un raport contractual (civil, comercial, de muncă etc., cu titlu oneros sau gratuit);

(10) pagubele produse la locul de muncă de dispozitivele sau instalațiile montate pe autovehicule, atunci când acestea sunt utilizate ca utilaje sau instalații de lucru;

(11) pagubele cauzate prin accidente survenite în timpul operațiunilor de încărcare și de descărcare, acestea constituind riscuri ale activității profesionale;

(12) pagubele cauzate ca urmare a transportului de produse periculoase (radioactive, ionizante, inflamabile, explozive, corosive, combustibile), cu ocazia căruia aceste produse au determinat sau au agravat producerea pagubei;

(13) pretențiile referitoare la reducerea valorii bunurilor după reparație.

CAPITOLUL II

Stabilirea despăgubirilor

5. — (1) Stabilirea despăgubirilor pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători se poate face în cazurile în care, din actele încheiate de organele de poliție, de unitățile de pompieri sau de celelalte autorități publice competente să constate și să cerceteze accidente de autovehicule, precum și din înștiințarea asiguraților, respectiv a conducătorilor auto vinovați, rezultă răspunderea civilă a deținătorului sau conducătorului autovehiculului asigurat în producerea pagubei, iar persoana păgubită face dovada prejudiciului material suferit.

(2) În cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, dacă autoritățile publice nu au reținut elemente determinante cu privire la cauzele și la împrejurările producerii accidentului de autovehicul ori la pagubele cauzate, acestea pot fi dovedite prin orice mijloc legal de probă.

(3) La primirea despăgubirii pe baza convenției persoana păgubită își ia un angajament scris, prin care se obligă să restituie de îndată despăgubirea primită, în cazul în care actele încheiate de organele de poliție, de unitățile de pompieri sau de alte autorități competente să cerceteze accidentele de autovehicule sunt anulate.

6. — La stabilirea despăgubirii, în cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, se iau ca bază de calcul pretențiile formulate de persoanele păgubite, avându-se în vedere prevederile legale privind acoperirea cuantumului pagubelor aduse bunurilor, fără a depăși diferența dintre valoarea acestora din momentul producerii accidentului și valoarea rămasă și nici limita maximă a despăgubirilor de asigurare, prevăzută în hotărârea Guvernului în vigoare la data producerii accidentului.

A. În cazul avarierii sau distrugerii autovehiculelor, cu excepția celor înmatriculate în străinătate și care aparțin persoanelor străine sau cetățenilor români cu reședința în străinătate

7. — (1) Despăgubirile pentru autovehicule nu pot depăși cuantumul pagubei și nici diferența dintre valoarea autovehiculului la data producerii accidentului și valoarea rămasă.

(2) Prin *valoarea rămasă* se înțelege valoarea acelor părți din autovehicul neavariate, fără a se putea depăși 25% din valoarea stabilită conform prevederilor pct. 10 alin. (1).

(3) Cuantumul pagubei la autovehicule este egal cu costul reparațiilor părților componente sau pieselor avariate ori cu costul de înlocuire al acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente reparațiilor și înlocuirilor, necesare ca urmare a pagubelor produse prin accidentul de autovehicul respectiv, din care se scade valoarea eventualelor deșeuri stabilite la prețurile practicate de unitățile de achiziție.

(4) La avarierea unui ansamblu sau subansamblu se ia în considerare înlocuirea numai a părților componente sau a pieselor care au fost avariate.

(5) Prin *părți componente* sau *piese care necesită înlocuirea* se înțelege numai cele a căror reparare sau folosire, chiar reparate, nu mai este posibilă din punct de vedere tehnic datorită gradului de avariere a acestora ori cu toate că repararea este posibilă, costul reparației, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente, depășește valoarea de nou a părții componente sau a piesei respective, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente.

(6) Se consideră că a fost necesară revopsirea integrală a autovehiculului atunci când părțile avariate din cauza accidentului reprezintă cel puțin 50% din suprafața totală exterioară a autovehiculului respectiv.

(7) Prețurile părților componente, ale pieselor înlocuite noi și ale materialelor sunt cele practicate de unitățile de specialitate la data producerii accidentului. Prin *unitățile*

de specialitate se înțelege persoanele juridice (cu excepția celor în regim de consignație) care au în obiectul lor de activitate comercializarea de autovehicule, părți componente, piese înlocuitoare și materiale pentru autovehicule și/sau executarea lucrărilor de întreținere și reparații la autovehicule.

(8) În cazurile în care pentru repararea autovehiculelor a fost necesară procurarea unor părți componente, piese sau materiale, cu plata în valută, costul acestora este cel prevăzut în documentele justificative prezentate (inclusiv cheltuieli de transport și taxe vamale, exclusiv T.V.A. aferentă), transformat în lei la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României în vigoare la data efectuării plății facturii de către păgubit, fără a se putea depăși 90 de zile de la data accidentului. În aceste cazuri costul părților componente, al pieselor sau materialelor nu va depăși prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate din România dacă acestea sunt comercializate și în România.

(9) Cheltuielile cu manopera, inclusiv de demontare și montare, sunt cele prevăzute în tarifele practicate de unitățile de specialitate la data producerii accidentului.

(10) Costul reparațiilor efectuate la autovehicule, inclusiv costul de înlocuire a părților componente și a pieselor avariate, se stabilește pe baza actelor unităților de specialitate, dacă reparația se execută în cel mult 60 de zile de la data producerii accidentului.

(11) În cazul în care reparațiile autovehiculului s-au efectuat în regie proprie sau se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor, costul acestora se stabilește pe baza evaluării asigurătorului și a documentelor justificative privind plățile efectiv făcute. În astfel de cazuri costul reparațiilor nu poate depăși însă, pentru părți componente, piese sau materiale, prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate, iar pentru cheltuielile de manoperă care nu se justifică cu acte, potrivit prevederilor alin. (10), tarifele practicate de aceste unități.

(12) Dacă pentru unele părți componente sau piese ale autovehiculului nu există prețuri practicate de unitățile de specialitate, valoarea de nou a acestora se poate stabili prin asimilare cu prețurile de vânzare practicate de unitățile de specialitate pentru părți componente sau piese ale unor autovehicule similare ori pe baza prețurilor din cataloagele pentru piese de schimb. În cazul în care prețurile din cataloage sunt exprimate în valută, acestea se vor transforma în lei la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României în vigoare la data efectuării plății sumei cu titlu de despăgubire.

(13) În situațiile aplicării prevederilor alin. (11), dacă se prezintă acte justificative de la unitățile de specialitate pentru cheltuielile efectiv făcute într-un termen de 60 de zile de la data plății despăgubirii, la cererea persoanei păgubite se va putea acorda diferența dintre sumele efectiv plătite și prețurile avute în vedere la calculul despăgubirii pe baza evaluării asigurătorului (pentru fiecare element).

8. — (1) Valoarea autovehiculului la data producerii accidentului se stabilește scăzându-se din valoarea de nou a acestuia uzura corespunzătoare.

(2) Modalitatea de stabilire a valorii de nou și a uzurii corespunzătoare prevăzute de prezentele norme se aplică inclusiv în cazul despăgubirii stabilite prin hotărâre judecătorească.

9. — Prin *valoarea de nou a autovehiculelor avariate* se înțelege:

a) pentru autovehiculele înmatriculate în România, aparținând persoanelor fizice și persoanelor juridice, române sau străine, precum și pentru autovehiculele înmatriculate în străinătate aparținând persoanelor fizice (cu excepția cetățenilor români cu reședința în străinătate) și persoanelor juridice române, care se comercializează în România, prețurile practicate de unitățile de specialitate la data producerii accidentului;

b) pentru autovehiculele înmatriculate în România, aparținând persoanelor fizice și persoanelor juridice, române sau străine, precum și pentru autovehiculele înmatriculate în străinătate aparținând persoanelor fizice (cu excepția cetățenilor români cu reședința în străinătate) și persoanelor juridice române, care nu se comercializează în România, prețurile de vânzare practicate la data accidentului în țara în care s-a fabricat autovehiculul respectiv¹⁾, transformate în lei la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României în vigoare la data producerii accidentului;

c) pentru autovehiculele de tipuri la care nu există prețuri stabilite sau pentru tipuri ori modele care nu se mai fabrică, valorile stabilite prin asimilare cu prețurile de vânzare, practicate la data accidentului, ale unor autovehicule care au caracteristici tehnice similare, din producție internă sau externă¹⁾.

10. — (1) Uzura autovehiculului avariat se stabilește în raport cu vechimea și starea de întreținere a acestuia la data producerii accidentului. La stabilirea uzurii se ține seama de costul reparațiilor curente sau capitale, inclusiv de înlocuire a părților componente sau a pieselor executate înainte de accident, pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului. Valoarea acestora se stabilește în baza documentelor justificative privind costul efectiv al reparațiilor sau al înlocuirilor respective.

(2) Criteriile de stabilire a uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule sunt prevăzute în anexa la prezentele norme.

11. — Se acordă despăgubiri și pentru:

(1) acoperirea cheltuielilor făcute în vederea limitării pagubelor, dacă sunt necesare în urma accidentului, justificate cu acte;

(2) acoperirea cheltuielilor de transport al autovehiculului (justificate cu acte) la atelierul de reparații din România care poate face reparația și care este cel mai apropiat de locul accidentului sau până la adresa menționată în certificatul de înmatriculare a autovehiculului.

B. În cazul vătămării sau pieirii animalelor

12. — Despăgubirile pentru animale se stabilesc pe baza valorii pe piața locală a animalului respectiv la data producerii riscului asigurat.

C. În cazul avarierii sau distrugerii bunurilor, altele decât cele menționate la lit. A și B

13. — (1) Despăgubirile pentru clădiri, construcții sau alte bunuri se stabilesc pe baza prețurilor în vigoare la data producerii riscului asigurat.

(2) În cazul în care persoanele păgubite prezintă documentații tehnice (deveze de reparații sau alte evaluări), acestea pot fi luate în considerare la stabilirea despăgubirii, după verificarea prealabilă făcută de asigurător.

D. În cazul avarierii sau distrugerii bunurilor aparținând persoanelor străine sau cetățenilor români cu reședința în străinătate

14. — La stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, asigurători și aceste persoane, în cazul avarierii sau distrugerii bunurilor se vor avea în vedere:

(1) în cazul autovehiculelor înmatriculate în străinătate despăgubirile acordate de asigurători nu pot depăși diferența dintre valoarea acestora la data producerii accidentului și valoarea rămasă;

(2) în cazul autovehiculelor înmatriculate în străinătate valoarea acestora la data producerii accidentului se stabilește în baza prețurilor practicate în țara în care este înmatriculat autovehiculul ori în țara unde a fost fabricat autovehiculul în cauză. În lipsa acestor prețuri se vor avea în vedere valorile reale conform cataloagelor de specialitate;

(3) prin *valoare rămasă* se înțelege valoarea acelor părți din autovehicul neavariate, fără a se putea depăși 25% din valoarea stabilită conform celor prevăzute la alin. (2);

(4) în cazul în care reparația se efectuează în străinătate, despăgubirile urmând să fie plătite în valută, costul reparației este cel prevăzut în documentația de reparație, avându-se în vedere avariile constatate, precum și eventualele avarii suplimentare stabilite cu ocazia efectuării reparației, dacă producerea acestora se justifică prin dinamica accidentului;

(5) în cazul în care reparațiile nu s-au efectuat în România și se solicită plata în valută a despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor în străinătate, costul pagubelor se stabilește pe baza evaluării efectuate de către asigurători, avându-se în vedere: constatările reținute de autoritățile publice competente, cercetările efectuate de asigurători în legătură cu dinamica accidentului și întinderea prejudiciului, precum și documentele justificative privind plățile efectiv făcute de cel păgubit;

(6) în cazul autovehiculelor înmatriculate în străinătate și avariate, care nu se pot deplasa prin forță proprie, se plătesc despăgubiri și pentru:

a) 75% din cheltuielile de transport al persoanelor care au efectuat voiajul în autovehiculul avariat, fără a se putea depăși 75% din tariful prevăzut pentru transportul cu avionul clasa „Economic“;

b) transportul autovehiculului respectiv, inclusiv al remorcii tractate de acesta, de la locul accidentului până la, cel mult, atelierul de reparații din țara de domiciliu, cu excepția cazurilor de daună totală;

c) 75% din cheltuielile de transport al mărfurilor aflate în autovehicul, inclusiv în remorca tractată de acesta, până la locul de destinație;

(7) cheltuielile prevăzute la alin. (6) trebuie justificate cu acte de la societățile de transport specializate;

(8) calcularea în valută a limitelor privind cuantumul despăgubirilor se face la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României în vigoare la data producerii accidentului.

15. — În cazul în care reparația s-a făcut în România și se solicită plata în valută, calcularea în valută a despăgubirilor stabilite în lei se face la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României în vigoare la data la care păgubitul a efectuat plata facturii de reparații.

16. — În cazurile în care despăgubirile urmează să fie recuperate potrivit art. 58 din Legea nr. 136/1995, suma de recuperat reprezintă:

a) despăgubirea stabilită în lei, dacă reparația a fost efectuată total sau parțial în România;

b) despăgubirea plătită în valută transformată în lei la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României în vigoare la data efectuării plății externe, dacă reparația a fost efectuată în străinătate.

E. În cazul vătămării corporale sau al decesului persoanelor

17. — La stabilirea despăgubirilor pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători, în cazul vătămării corporale sau al decesului unor persoane, se au în vedere următoarele:

(1) în caz de vătămare corporală:

a) diferența dintre veniturile salariale nete ale persoanei vătămate și indemnizația primită din fondurile persoanei juridice sau fizice la care salariatul își desfășoară activitatea și/sau, după caz, din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării și a concediului medical;

b) venitul mediu lunar net realizat din activități desfășurate de persoana vătămată, dovedit cu documente de evidență fiscală, în cazul persoanelor care nu au calitatea de salariat;

¹⁾ În lipsa acestor prețuri se pot avea în vedere prețurile corespunzătoare din cataloagele de specialitate.

c) salariul de bază minim lunar pe țară în cazul persoanelor păgubite aflate la data producerii accidentului în ultimul an de studii sau calificare;

d) eventualele cheltuieli prilejuite de accident (cheltuieli ocazionate de transportul persoanei accidentate, de tratament, de spitalizare, pentru recuperare, pentru proteze, pentru alimentație suplimentară, conform prescripțiilor medicale), justificate cu acte și care nu sunt suportate din fondurile de asigurări sociale prevăzute de lege;

e) cheltuieli cu îngrijitorii pe perioada incapacității de muncă, dacă prin certificat medical se recomandă acest lucru, însă nu mai mult de salariul de bază minim lunar pe țară;

(2) în caz de deces:

a) cheltuielile de înmormântare, inclusiv piatra funerară, precum și cele efectuate cu ocazia îndeplinirii ritualurilor religioase, pe baza înscrisurilor doveditoare;

b) cheltuielile de transport al cadavrului, inclusiv cele de îmbalsămare, justificate cu acte, de la localitatea unde a avut loc decesul până la localitatea în care se face înmormântarea;

c) veniturile nete nerealizate și eventuale alte cheltuieli făcute în perioada de la data producerii accidentului și până la data decesului, prevăzute la alin. (1) lit. a)–e), dacă acestea au fost cauzate de producerea accidentului.

CAPITOLUL III

Avizarea și constatarea pagubelor

18. — Pentru recuperarea pagubelor produse ca urmare a accidentelor de autovehicule persoanele păgubite se vor adresa societății de asigurare la care deținătorul autovehiculului răspunzător de producerea accidentului are încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

19. — (1) În cazul în care cuantumul despăgubirilor ca urmare a avarierii ori distrugerii bunurilor aparținând mai multor persoane, în unul și același accident de autovehicul, depășește limita maximă prevăzută în hotărârea Guvernului, în vigoare la data producerii accidentului (în care se cuprind și cheltuielile făcute în procesul civil), indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei, despăgubirile se acordă, în cadrul acestei limite, fiecărei persoane păgubite, proporțional cu raportul dintre limita maximă și totalul cuantumului despăgubirilor.

(2) În cazul în care cuantumul despăgubirilor ca urmare a vătămarilor corporale sau a decesului mai multor persoane, în unul și același accident de autovehicul, depășește limita maximă prevăzută în hotărârea Guvernului, în vigoare la data producerii accidentului (în care se cuprind și cheltuielile făcute în procesul civil), indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei, despăgubirile se acordă în limita acestei sume, proporțional cu prejudiciul suferit de fiecare persoană păgubită, fără însă a se depăși pentru fiecare persoană vătămată limita/persoană, prevăzută în hotărârea Guvernului, în vigoare la data producerii accidentului.

20. — (1) Încuviințarea cu privire la stabilirea despăgubirii pe baza convenției dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurați se dă:

a) pe actele eliberate de autoritățile publice competente să constate și să cerceteze accidentele de autovehicule, pe înștiințare sau pe procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurați, de deținătorul autovehiculului, iar în cazul în care despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 58 din Legea nr. 136/1995, și de conducătorul auto răspunzător de producerea pagubei;

b) pe procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurați, de către persoana păgubită (în cazul persoanelor juridice, de reprezentantul acestora).

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), în cazul persoanelor fizice încuviințarea poate fi dată de soția (soțul) asiguratului, respectiv a (al) persoanei păgubite, ori, în caz de imposibilitate a ambilor soți (spitalizare, deces, detenție, lipsă îndelungată din localitate etc.), de oricare dintre următoarele persoane majore: copii, părinți, surori sau frați ai asiguratului, respectiv ai persoanei păgubite ori ai soției (soțului) acestora.

21. — Constatarea pagubelor se efectuează și în cazurile în care nu s-a primit încă înștiințarea de la asiguratul răspunzător de producerea pagubei, însă persoanele păgubite se prezintă la asiguratorul acestuia cu dovezi privind răspunderea asiguratului, cauzele și împrejurările accidentului.

22. — (1) Procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurați se semnează de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

(2) Eventualele obiecții ale părților cu privire la pagubele constatate vor fi menționate în procesul-verbal sau într-o anexă la acesta.

(3) Eventualele modificări în cuprinsul procesului-verbal trebuie certificate sub semnătura aceluiași persoane care l-au semnat.

(4) Dacă, cu ocazia demontării sau reparării bunului avariat, au rezultat și alte pagube produse ca urmare a accidentului, ce nu au putut fi constatate inițial, se va întocmi un proces-verbal suplimentar de constatare a pagubelor, cu participarea aceluiași persoane care au luat parte la constatarea inițială.

23. — Asiguratorii pot acorda despăgubiri și în cazul în care persoana păgubită a procedat la repararea autovehiculului avariat înainte ca asiguratorii să efectueze constatarea pagubei, dacă împrejurările și cauzele producerii evenimentului asigurat, precum și cuantumul pagubei rezultă din actele aflate la dosar. În asemenea situații stabilirea mărimii avariilor, precum și a cuantumului pagubelor se va face în baza datelor consemnate în actele autorităților publice competente, a documentelor justificative privind costul efectiv al reparațiilor efectuate, a declarațiilor scrise ale păgubitului și ale martorilor și a altor dovezi prezentate, coroborate cu propriile constatări ale asiguratorului, rezultate în urma examinării reparațiilor executate autovehiculului și, după caz, a părților componente sau pieselor avariate înlocuite, precum și cu investigațiile în legătură cu dinamica accidentului, localizarea acestuia etc. Și în aceste cazuri datele constatate vor fi consemnate în procesul-verbal de constatare a pagubelor la autovehicule, care va fi semnat de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

24. — (1) O dată cu plata despăgubirii persoana păgubită va menționa, în scris, că a fost integral despăgubită pentru pagubele suferite și că nu mai are nici o pretenție de la asigurator în legătură cu paguba respectivă.

(2) În situația efectuării plății de către asigurator direct în contul bancar al persoanei păgubite, aceasta se consideră a fi integral despăgubită dacă, în termen de 30 de zile de la data plății nu a notificat asiguratorului eventualele obiecții referitoare la cuantumul despăgubirii.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

25. — (1) În cazurile în care nu s-a realizat convenția și despăgubirile se stabilesc prin hotărâre judecătorească asiguratorul va acorda despăgubiri fără a mai fi necesară încuviințarea asiguratului, în baza hotărârii judecătorești rămase definitive și investite cu formulă executorie, cu respectarea prevederilor Legii nr. 136/1995 și ale prezentelor norme.

(2) În cazul obligării la prestații bănești periodice sumele stabilite potrivit alin. (1) se vor plăti până la reducerea sau încetarea stării de nevoie sau a incapacității de muncă, ținându-se seama de deciziile de pensionare, certificatele

medicale și alte dovezi care stabilesc aceste situații, cu respectarea limitelor maxime de indemnizare prevăzute de reglementările în vigoare la data producerii prejudiciului.

26. — În cazul în care după plata despăgubirilor pentru vătămări corporale, stabilite prin hotărârea organului de jurisdicție competent, intervine decesul victimei ca urmare a aceluiași accident se pot stabili despăgubiri pe baza convenției dintre părți pentru cheltuielile prevăzute la pct. 19 alin. (2).

27. — Convenția dintre asigurați, persoanele păgubite și asigurători are caracter total, necondiționat, definitiv și stinge toate pretențiile decurgând din pagubele care erau sau puteau fi cunoscute la data realizării convenției, pentru pagubele ce s-au acoperit pe această cale, cu excepția situației în care ulterior plății despăgubirii pentru vătămări corporale starea persoanei păgubite s-a agravat ori a intervenit decesul acesteia ca urmare a aceluiași accident.

*ANEXĂ
la norme*

CRITERII PENTRU STABILIREA UZURII ÎN CAZUL PAGUBELOR PRODUSE LA AUTOVEHICULE

1. Pentru stabilirea valorii autovehiculelor la data producerii evenimentului asigurat din valoarea de nou a acestora se scade uzura valorică.

Uzura valorică se calculează prin aplicarea coeficientului de uzură asupra valorii de nou a autovehiculului la data producerii evenimentului asigurat.

Coeficientul de uzură se stabilește în funcție de gradul de întrebuițare (parcurs) a autovehiculului, exprimat în kilometri, precum și de vechimea în exploatare, exprimată în unități de timp (ani), diferențiată pe categorii de autovehicule, potrivit tabelelor coeficienților de uzură nr. 1 și 2.

Pentru stabilirea coeficientului de uzură a unui autovehicul sunt necesare:

a) data introducerii în exploatare de nou a autovehiculului respectiv, menționată în documentele de identificare ale acestuia (carte de identitate, certificat de înmatriculare etc.) sau, în lipsa acestora, anul de fabricație de pe placa de origine a autovehiculului;

b) parcursul în kilometri realizat de autovehiculul respectiv de la data introducerii lui în exploatare de nou și până la data producerii evenimentului asigurat.

2. Pentru autovehiculele la care se cunosc datele menționate la pct. 1, lit. a) și b), pentru stabilirea coeficientului de uzură a autovehiculului avariat se caută în tabelul coeficienților de uzură linia corespunzătoare vechimii în exploatare (în ani) și coloana corespunzătoare stării de întreținere medie (determinată pentru un parcurs mediu anual de 10.000 km) la intersecția cărora se va găsi coeficientul de uzură respectiv.

În cazul în care există diferențe între parcursul real și cel rezultat utilizând media anuală, coeficientul corespunzător stării de întreținere medie se va corecta cu 0,6% pentru fiecare 1.000 km*, fără a putea depăși coeficienții corespunzători stărilor de întreținere bună sau satisfăcătoare.

3. Pentru autovehiculele la care nu se cunoaște parcursul (km) realizat până la data producerii evenimentului asigurat sau acesta nu este în concordanță cu starea tehnică a autovehiculului respectiv, coeficientul de uzură a autovehiculului avariat se stabilește în funcție de vechimea în exploatare și starea de întreținere a acestuia, prevăzute în tabelele coeficienților de uzură nr. 1 și 2 anexate.

Starea de întreținere a unui autovehicul se clasifică în: bună, medie și satisfăcătoare.

Stabilirea stării de întreținere a autovehiculului se face potrivit stării acestuia dinainte de producerea evenimentului asigurat, pe baza criteriilor de mai jos:

a) stare de întreținere bună:

Autovehiculul prezintă: integritatea elementelor caroseriei, a barelor de protecție și a capacelor de roți; vopseaua intactă, fără exfolieri sau urme aparente de rugină a tablei; tapițeria fără pete, urme de uzură prematură sau rupturi; cauciucuri uzate uniform, fără să prezinte uzuri accentuate pe flancuri, ca urmare a unui reglaj necorespunzător al

direcției; motorul fără scurgeri de ulei pe părțile laterale sau pe capotajele interioare ale spațiului afectat acestuia;

b) stare de întreținere medie:

Autovehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, ale barelor de protecție sau ale capacelor de roți până la 10 dm² însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei în ceea ce privește luciul, cu urme de rugină aparentă pe o suprafață totală până la 10 dm², cu exfolieri pe o suprafață totală până la 0,5 cm² sau orice alte zgârieturi; pete pe tapițeria scaunelor;

c) stare de întreținere satisfăcătoare:

Autovehiculul prezintă: deformări ale caroseriei, ale barelor de protecție și ale capacelor de roți mai mari de 10 dm² însumat pe întreaga suprafață exterioară; degradări ale vopselei, pierderea totală a luciului, cu exfolieri pe o suprafață totală mai mare de 0,5 cm², cu urme pronunțate de rugină aparentă și zgârieturi; tapițeria deteriorată și murdară; cauciucurile uzate neuniform cu accentuări pe unul dintre flancuri, ca urmare a unui reglaj necorespunzător al direcției; motorul cu urme de ulei pe părțile superioare și laterale, ca urmare a scurgerilor la capacul distribuției, al chiulasei sau pe lângă garniturile de etanșare; joc mare la volanul direcției.

Cunoscând data introducerii în exploatare de nou și starea sa de întreținere, justificată tehnic, pentru stabilirea coeficientului de uzură a autovehiculului avariat se caută în tabelul coeficienților de uzură linia orizontală corespunzătoare vechimii în exploatare (în ani) a acestuia și se stabilește un coeficient de uzură cuprins între cei corespunzători stării de întreținere bună și satisfăcătoare.

4. Pentru autovehiculele care aveau executate înainte de data producerii evenimentului asigurat reparații curente, inclusiv înlocuiri ale părților componente sau ale pieselor originale, pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului stabilirea coeficientului de uzură se face pe baza relației:

$U_r = U \times K$, în care:

U_r = coeficientul de uzură recalculat al autovehiculului;

U = coeficientul de uzură rezultat din tabelele coeficienților de uzură, în baza datelor menționate mai sus;

K = coeficientul de corecție a uzurii $\frac{(A-a)}{A}$, în care:

A = valoarea de nou a autovehiculului avariat;

a = costul total al reparațiilor curente, inclusiv al înlocuirilor de părți componente sau de piese originale executate înainte de data producerii evenimentului asigurat, pentru menținerea stării tehnice corespunzătoare a autovehiculului, în baza documentațiilor privind costul efectiv al acestora.

★

★ ★

În nici un caz nu se pot lua în calcul coeficienți de uzură inferiori coeficienților minimali sau superiori celor maximali, pentru vechimea în exploatare, parcursul realizat și starea de întreținere a autovehiculului avariat, prevăzuți în tabelele coeficienților de uzură nr. 1 și 2.

*) Corecția se va face prin adunare, dacă parcursul real este mai mare de 10.000 km/an, ori prin scădere, dacă este mai mic.

TABELUL COEFICIENȚILOR DE UZURĂ Nr. 1
pentru autovehicule a căror masă totală maximă
autorizată nu depășește 3,5 t și pentru cele
al căror număr de locuri pe scaune nu este mai mare de 9

Ani	Coeficient de uzură (%)		
	Stare de întreținere bună	Stare de întreținere medie	Stare de întreținere satisfăcătoare
1	0	7	10
	7	15	20
2	15	23	30
	18	28	35
3	23	33	40
	26	37	45
4	30	42	50
	34	45	53
5	37	48	56
	41	52	59
6	45	55	62
	48	58	65
7	51	62	69
	53	65	72
8	56	67	75
	58	70	78
9	60	72	80
	61	73	82
10	62	74	84
	63	75	85
peste 10	63	75	85

NOTĂ:

Coeficienții de uzură din tabel, corespunzători anilor de vechime, sunt stabiliți diferențiat pe acești ani, pentru jumătate de an și pentru un an întreg de vechime.

TABELUL COEFICIENȚILOR DE UZURĂ Nr. 2
pentru autovehicule a căror masă totală maximă
autorizată depășește 3,5 t și pentru cele
al căror număr de locuri pe scaune este mai mare de 9

Ani	Coeficient de uzură (%)		
	Stare de întreținere bună	Stare de întreținere medie	Stare de întreținere satisfăcătoare
1	0	7	10
	8	15	20
2	13	20	27
	18	25	34
3	23	30	39
	28	35	44
4	33	40	48
	37	45	52
5	41	49	56
	44	52	60
6	47	55	63
	50	58	65
7	53	60	68
	55	64	70
8	58	66	72
	60	68	74
9	63	70	76
	65	71	77
10	66	73	79
	67	74	80
11	68	75	82
	69	76	83
12	70	77	84
	71	78	85
peste 12	71	78	85

NOTĂ:

Coeficienții de uzură din tabel, corespunzători anilor de vechime, sunt stabiliți diferențiat pe acești ani, pentru jumătate de an și pentru un an întreg de vechime.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
 cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
 șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
 E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro